

OECD *Multilingual Summaries*

OECD-FAO Agricultural Outlook 2018-2027

Summary in Swedish

Read the full book on: [10.1787/agr_outlook-2018-en](https://doi.org/10.1787/agr_outlook-2018-en)

OECD:s och FAO:s jordbruksöversikt 2018–2027

Sammanfattning på svenska

Jordbruksöversikten 2018–2027 är ett samarbete mellan OECD och FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO). Den bygger på bidrag från experter från medlemmarnas regeringar och från specialiserade råvaruorganisationer. I översikten görs en samlad bedömning av utsikterna för marknaderna för jordbruks- och fiskerivaror på nationell, regional och global nivå för de kommande tio åren. I årets upplaga ägnas ett särskilt kapitel åt jordbrukets och fiskets utsikter och utmaningar i Mellanöstern och Nordafrika.

Tio år efter de rekordhöga livsmedelspriserna 2007–2008 ser förhållandena på världens jordbruksmarknader helt annorlunda ut. Råvaruproduktionen har ökat kraftigt och slog 2017 rekord för de flesta typer av spannmål, kött, mejeriprodukter och fisk, och spannmålslagren var större än någonsin tidigare. Samtidigt har efterfrågetillväxten börjat att mattas av. En stor del av det senaste årtiondets efterfrågetillväxt beror på de ökande per capita-inkomsterna i Folkrepubliken Kina (nedan kallat Kina) som stimulerat landets efterfrågan på kött, fisk och djurfoder. Denna källa till efterfrågetillväxt håller på att mattas av, samtidigt som nya källor till global efterfrågan inte är tillräckliga för att efterfrågan ska fortsätta att öka i samma takt. Till följd av detta väntas priserna på jordbruksråvaror förbli låga. Dagens stora lager gör också att en upphämtning är osannolik under de närmaste åren.

Den svagare efterfrågetillväxten väntas hålla i sig under det kommande årtiondet. Den största drivkraften till konsumtionstillväxten kommer för de flesta råvaror att vara befolkningen, även om befolkningstillväxten väntas avta. Dessutom väntas per capita-konsumtionen av många råvaror vara oförändrad på global nivå. Detta gäller särskilt baslivsmedel som spannmål, rotfrukter och stamknölar, där konsumtionen är näst intill mättad i många länder. Däremot håller efterfrågetillväxten för köttprodukter på att mattas av på grund av regionala preferensvariationer och begränsade disponibla inkomster, samtidigt som efterfrågan på animaliska produkter, t.ex. mejeriprodukter, väntas öka snabbare under de kommande tio åren.

När det gäller spannmål och oljeväxter är den främsta källan till efterfrågetillväxt djurfoder, tätt följt av livsmedel. En stor andel av den extra efterfrågan på djurfoder väntas även fortsättningsvis komma från Kina. Efterfrågetillväxten på djurfoder väntas ändå mattas av globalt sett, trots en ökad animalieproduktion. En stor del av den extra efterfrågan på livsmedel kommer att uppstå i regioner med en hög befolkningstillväxt, t.ex. Afrika söder om Sahara, Indien, samt Mellanöstern och Nordafrika.

Efterfrågan på spannmål, vegetabiliska oljor och sockerrör som används vid framställningen av biobränslen väntas öka mycket måttligare än under det senaste årtiondet. Under det senaste årtiondet gjorde det ökade intresset för biobränslen att efterfrågan på spannmål, framförallt majs, ökade med över 120 Mt. Denna efterfrågetillväxt väntas i princip vara noll under den period som utsikten avser. I utvecklingsländerna kommer det med dagens politik sannolikt inte att ske någon ytterligare ökning. I framtiden kommer det därför framförallt att vara utvecklingsländerna som står för efterfrågetillväxten. Flera av dessa har infört politik som gynnar användningen av biobränslen.

Socker och vegetabiliska oljor utgör undantagen från den tydliga trenden mot en svagare efterfrågetillväxt per capita. Per capita-konsumtionen av socker och vegetabiliska oljor väntas öka i utvecklingsländerna, i takt med att urbaniseringen i dessa länder gör att efterfrågan på beredda livsmedel och färdigmat ökar. Förändringarna i konsumerade livsmedelsvolym och i kostsammansättning tyder på att det tredelade problemet med undernäring, övernäring och malnutrition kommer att bestå i utvecklingsländerna.

Den globala jordbruks- och fiskproduktionen väntas öka med omkring 20 % under de kommande tio åren, men med stora variationer mellan regioner. En stark tillväxt är att vänta i Afrika söder om Sahara, Syd- och Ostasien, samt Mellanöstern och Nordafrika. Däremot väntas produktionstillväxten i utvecklingsländerna vara mycket lägre, särskilt i Västeuropa. Den ökade produktionstakten beror främst på intensitets- och effektivitetsvinster och delvis på en ökad produktionsbas genom större besättningar och omvandlingen av betesmark till odlingsmark.

Med en långsammare konsumtions- och produktionstillväxt väntas handeln med jordbruks- och fiskeriprodukter öka ungefär hälften så snabbt som under förra årtiondet. Nettoexporten väntas öka från länder och regioner med gott om mark, särskilt i Amerika. Nettoimporten väntas öka i tätbefolkade länder eller länder med en hög befolkningstillväxt, särskilt i Mellanöstern och Nordafrika, Afrika söder om Sahara och i Asien.

För nästan alla jordbruksprodukter väntas exporten fortsätta att vara koncentrerad till stabila grupper av stora leverantörländer. En viktig förändring är Rysslands och Ukrainas ökade närvaro på de globala spannmålsmarknaderna – en närvaro som väntas bestå. De starkt koncentrerade exportmarknaderna kan göra världsmarknaderna mer mottagliga för utbudschocker orsakade av naturliga och politiska faktorer.

Som baslinjeprognoz utgår man i jordbruksöversikten 2018–2027 ifrån att dagens politik kommer att fortsätta även i framtiden. Vid sidan om de traditionella risker som påverkar jordbruksmarknaderna finns det en ökad politisk osäkerhet när det gäller handeln med jordbruksprodukter och en oro för en ökad protektionism i världen. Handeln med jordbruksprodukter spelar en viktig roll när det gäller att trygga livsmedelsförsörjningen, vilket tydligt visar behovet av att skapa ett gynnsamt handelspolitiskt klimat.

Mellanöstern och Nordafrika

Årets temakapitel handlar om Mellanöstern och Nordafrika, där en ökad efterfrågan på livsmedel och begränsade mark- och vattenresurser leder till ett ökat importberoende när det gäller baslivsmedel. Många länder lägger en stor andel av sina exportintäkter på livsmedelsimport. Livsmedelstryggheten hotas av konflikter och politisk instabilitet.

Regionens jordbruks- och fiskproduktion väntas öka med omkring 1,5 % per år, framförallt på grund av produktivitetsförbättringar. Politiken i regionen främjar produktionen och konsumtionen av spannmål, vilket innebär att 65 % av odlingsmarken används för att odla vattenkrävande spannmål, särskilt vete, som utgör en stor andel av kaloriintaget. Spannmål och socker väntas fortsätta att utgöra en stor del av kosten, med ett lågt proteinintag från animaliska källor.

Ett alternativt sätt att öka livsmedelstryggheten skulle kunna vara att lägga om politiken från att stödja spannmål till att i stället stödja landsbygdsutveckling, fattigdomsbekämpning och stöd till produktion av trädgårdsprodukter som har ett högre värde. En sådan förändring skulle även bidra till en mångsidigare och hälsosammare kost.

© OECD

Denna sammanfattning är inte en officiell OECD-översättning.

Reproduktion av denna sammanfattning är tillåten, om OECD:s upphovsrätt och publikationens titel på originalspråket nämns.

Flerspråkliga sammanfattningar är översatta utdrag ur OECD-publikationer, som ursprungligen publicerats på engelska och franska.

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2018), *OECD-FAO Agricultural Outlook 2018-2027*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/agr_outlook-2018-en